

น้ำปรับโมเลกุล...กับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ในปัจจุบัน หลายคนหันมาเอาใจใส่ในเรื่องของสุขภาพมากขึ้น แต่ในบางคนแม้จะพยายามดูแลสุขภาพร่างกายเป็นอย่างดีแล้ว แต่ก็ยังต้องเผชิญกับความผิดปกติกับร่างกายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งมักมีสาเหตุจากหลายๆ ปัจจัยจากพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตประจำวันที่ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพมากมายโดยไม่รู้ตัว

พศ.ดร.วราภรณ์ ธนะกุลรังสรรค์ อาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ คืออีกท่านที่ประสบปัญหาสุขภาพอย่างที่ไม่เคยคิดว่าจะเป็นได้รุนแรงถึงขั้นรบกวนการทำงานและการใช้งานในชีวิตประจำวันมาก โดยสาเหตุหลักมาจากการใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงาน ซึ่งในช่วงแรกอาจารย์เริ่มมีอาการปวดบริเวณข้อมือเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงยังไม่ได้สนใจจนกระทั่งนานวันมีอาการปวดมากขึ้น จนถึงขั้นไม่สามารถใช้มือขวาทำอะไรได้ เกิดปัญหาในชีวิตประจำวันแม้กระทั่งการเปิดฝาขวด บิดลูกบิดประตู หรือลงนามในเอกสารเองก็แทบจะไม่สามารถทำได้เลย อาจารย์จึงไปพบแพทย์ และได้ทราบว่า ข้อมือมีพังผืดที่รัดแน่น จึงทำให้เกิดอาการปวดอย่างรุนแรงมากถึงขั้นขยับมือไม่ได้ ตอนนั้นไม่ว่ามีใครมาบอกว่า มีแพทย์ที่เชี่ยวชาญสามารถรักษาอาการนี้ได้ จะเป็นที่ไหนก็ตาม อาจารย์ก็จะเดินทางไปพบหมดทุกที่

“ในช่วงที่อาการปวดเริ่มรุนแรง ตอนปี 2550 อาจารย์ต้องเดินเข้าออกโรงพยาบาลหลายต่อหลายแห่ง เพื่อหาหนทางรักษา ทั้งรับประทานยา เพื่อบรรเทาอาการ และฉีดยาลดอักเสบเข้ากระดูกข้อมือ เพื่อหยุดอาการปวด”

แต่การรักษาเหล่านั้นสามารถบรรเทาอาการมาได้เพียงระยะหนึ่ง อาการปวดก็กลับมาเป็นซ้ำใหม่อีก จนสุดท้ายคุณหมอแนะนำให้รักษาด้วยการผ่าตัด “ทันทีที่ได้ยินว่า ต้องผ่าตัด ก็รู้สึกกังวลมากๆ เพราะเท่าที่หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ว่าต้องผ่าตัดเลาะเอาพังผืดออกมา ดูน่ากลัวมาก ที่สำคัญคือบางคนผ่าตัดแล้วแม้จะมีอาการดีขึ้น แต่ก็ไม่สามารถกลับมาใช้มือเป็นปกติได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ และเมื่ออาจารย์พยายามใช้มือซ้ายเพื่อมาทดแทนมือขวา แต่ก็กลับทำให้เกิดอาการนิ้วล็อคที่มือซ้ายตามมาอีก”

เมื่อตกอยู่ในภาวะที่ดูเหมือนจะไม่สามารถช่วยบรรเทาอาการที่เกิดขึ้นได้ในระยะยาว พศ.ดร.วราภรณ์ จึงเริ่มมองหาทางเลือกอื่นๆ มาช่วยในการบรรเทาอาการที่เป็นอยู่ด้วยความหวังว่า จะไม่ต้องผ่าตัด และนี่ก็ขึ้นได้ว่า เคยได้อ่านบทความเกี่ยวกับน้ำปรับโมเลกุลจากเอกสารที่เคยเป็นสมาชิกชมรมอยู่ 100 ปี ชีวิตมีสุข มาแล้วคิดว่าเป็นอีกทางเลือกที่อาจช่วยบรรเทาได้

“ตอนนั้นยังไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก เพราะตัวเองยังไม่มีปัญหาอะไร จนกระทั่งมาเผชิญกับอาการปวดที่มือ จึงเริ่มหันมาศึกษาอย่างจริงจังอีกครั้ง” อาจารย์ยังได้เข้าร่วมงานสัมมนา เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งเห็นว่ามีงานวิจัยระดับนานาชาติรองรับ และมีการตีพิมพ์ในวารสารทางวิทยาศาสตร์มากมาย จึงตัดสินใจซื้อเครื่องปรับโมเลกุลน้ำมาเพื่อทำน้ำปรับโมเลกุลดื่ม

“เมื่อดื่มน้ำปรับโมเลกุลผ่านไป 1 วัน ก็รู้สึกว่าการปวดที่ข้อมือทุเลาลง ข้อมือที่เคยแข็งเหมือนท่อนไม้จนใช้การไม่ได้ รู้สึกว่ามีนิ่มขึ้น เพื่อนร่วมงานที่เฝ้าสังเกตอาการของอาจารย์มาตลอด ยังมาถามว่าเมื่อวานยังเห็นอาจารย์เจ็บมืออยู่เลย ทำไมวันนี้อาการดีขึ้นแล้ว”

พศ.ดร.วราภรณ์ อธิบายเพิ่มเติมถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวเองว่า “ถ้าเราคิดอย่างวิทยาศาสตร์ คิดว่าน้ำปรับโมเลกุลนี้ถูกกับสารเคมีในร่างกายของอาจารย์ การที่ข้อมือเปลี่ยนจากแข็งเป็นนิ่มหลังจากดื่มน้ำเพียง 1 วัน อาจเนื่องมาจากมียาที่ฉีดค้างอยู่ในข้อมือ ซึ่งเมื่อดื่มน้ำปรับโมเลกุลเข้าไป น้ำจะเข้าไปเป็นตัวทำลายยาที่ค้างอยู่ และช่วยดูดซึมเข้าสู่เซลล์ได้เร็วกว่าน้ำปกติถึง 3 เท่า จึงทำให้ยาที่รักษาข้อมือนั้นทำหน้าที่ได้เต็มประสิทธิภาพอย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นคือ ร่างกายมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยน้ำ 70 เปอร์เซ็นต์ น้ำจะทำหน้าที่ช่วยระบบไหลเวียนเลือดในร่างกาย ถ้าระบบไหลเวียนของเลือดในร่างกาย สามารถไหลเวียนได้อย่างสมบูรณ์ ก็จะส่งผลที่ดีต่อร่างกายตามไปด้วย”

พศ.ดร.วราภรณ์ ให้ข้อคิดเพิ่มเติมที่น่าสนใจว่า “แม้อาการจะทุเลาลง แต่ตราบดีถ้ายังคงใช้คอมพิวเตอร์เป็นระยะเวลาต่อเนื่องในท่าหนึ่งท่าใดเป็นเวลานานๆ โดยไม่พักเป็นระยะๆ โอกาสที่อาการบาดเจ็บเดิมๆ จะหวนกลับมา ก็จะสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา จึงควรระมัดระวังและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสียใหม่เพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดอาการ”

ทุกวันนี้ พศ.ดร.วราภรณ์ ยังคงมีสุขภาพแข็งแรงไม่ค่อยมีอาการเจ็บป่วย อาจารย์บอกว่า “อาจารย์ไม่เป็นหวัด ทั้งที่เป็นคนทำงานหนัก และขาดออกกำลังกาย” ได้สังเกตผิวพรรณของอาจารย์ ซึ่งแม้จะก้าวสู่วัย 60 ปีแล้ว แต่ผิวพรรณยังคงดูสดใส เปล่งปลั่ง อ่อนกว่าวัย

จากประสบการณ์ดีๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวอาจารย์ จึงทำให้อาจารย์ส่งต่อน้ำปรับโมเลกุลไปให้กับคนในครอบครัว คนใกล้ชิด และเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน โดยเฉพาะกับคนที่กำลังเผชิญกับปัญหาสุขภาพ เช่น คนที่ติดกาแฟที่เคยดื่มถึงวันละ 6 แก้วต่อวัน ก็สามารถลดปริมาณลงได้เหลือเพียง 1 แก้ว โดยไม่รู้สึกรังเกียจอาการง่วง อ่อนเพลียเหมือนเมื่อก่อน คนที่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน โรคไตวายที่คุณหมอบอกว่า ต้องได้รับการฟอกไตแล้ว ก็มีอาการดีขึ้นได้โดยไม่ต้องฟอกไตอีก สิ่งเหล่านี้ทำให้อาจารย์รู้สึกดีใจและภูมิใจที่มีส่วนช่วยให้คนมีสุขภาพดีขึ้น โดยให้มุมมองการดำเนินชีวิตที่ท้าทายว่า “เงินทอง สำคัญไม่เท่ากับสุขภาพที่แข็งแรง”

พศ.ดร.วราภรณ์ ธนะกุลรังสรรค์
อาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ